

[Bente Nielsen]

Jeg vil godt understrege, at jeg på venstres vegne allerede ved førstebehandlingen udtrykte nogle reservationer og betænkeligheder ved tvangslicensordningen som foreslået i § 22 a. Disse betænkeligheder gælder for så vidt stadig væk. Vi har været igennem et meget grundigt og stort udvalgsarbejde, og vi har gennemgået de tilsvarende ordninger i andre europæiske lande. Det har faktisk vist sig, at de lande, der har forsøgt sig med aftaleordninger, har fået store problemer med disse ordninger.

Under indtryk af de oplysninger, vi har fået i udvalget, finder vi, det er svært at finde en anden måde end den af kulturministeren foreslåede. Men vi er glade for, at der er blevet foreslået en revisionsbestemmelse. Vi kan, når vi har et erfaringsgrundlag, tage loven op og se, om det kan gøres på andre måder, hvis vi ikke finder, at det, vi vedtager nu, er tilfredsstillende.

Ingerlise Koefoed (SF):

I fortsættelse af noget af det, fru Bente Nielsen sagde heroppe, vil jeg starte med at beklage, at det ikke var muligt at få udvalget til i fællesskab i betænkningen at skrive, at man principielt er imod tvangslicenser, for man ønsker først og fremmest aftalelicenser. Det var ikke muligt, men det mener jeg burde have stået der; det burde være noget, vi alle sammen kunne være gået ind for. Det var ønsket af de organisationer, der i øvrigt tilsluttede sig lovforslaget, at vi i udvalget kom med denne principielle bemærkning.

Der tales så meget heroppefra om tvangslicens, og man skylder vel nok retfærdigheden at sige, at § 22 a i forslaget ikke behøver at ende i tvangslicens, fordi der jo i første omgang åbnes mulighed for, at det fælles forhandlingsnævnen kan lave aftaler med kabel-TV, men man ved sandsynligvis godt, at de aftaler hurtigt vil bryde sammen, og så bliver der tale om tvangslicens. Det synes jeg altså at man – for nu ikke at fordreje hele debatten fuldstændig – skal bemærke.

Om de enkelte ændringsforslag vil jeg sige, at jeg synes, det havde været rimeligt, om vi i udvalget – i betragtning af, at der ikke findes nogen danske erfaringer på dette område – havde ladet muligheden stå åben for at lade de organisationer, der ønsker at forhandle selv, forsøge. Vores ændringsforslag under

nr. 3 går ud på, at man skal give organisationerne den mulighed. Da vi godt ved, at vi kan komme ud for nogle vanskeligheder, bl.a. fordi ministeren ikke har villet opfordre brugerne til også at organisere sig i en eller anden fællesorganisation, havde vi indbygget en revisionsparagraf i forslaget, der gik ud på, at § 22 a skulle optages til revision i løbet af 3 år. Så kunne man se, om det var gået, og var det ikke gået, kunne man have forsøgt sig på den anden måde, man ønsker her. Jeg beklager meget, at man i dansk lovgivning ikke giver mulighed for frie forhandlinger for enkelte organisationer, før man siger: vi kan kun forhandle med en sammenslutning af organisationer, som sandsynligvis på et eller andet tidspunkt også vil blive henvist til en tvangslicensordning.

Med hensyn til ændringsforslaget om § 47 a synes jeg, det er fint, at der er flertal for det forslag. Jeg mener, at der med hensyn til fordelingen af afgifter mellem producenter og ophavsmænd må foreligge nogle aftaler, og det er der jo åbnet mulighed for ved, at man stryger § 47 a.

Endelig vil jeg sige om det første ændringsforslag, om § 18, stk. 2, som oprindeligt kom fra socialdemokratiet, og som udvalget har tilsluttet sig, at jeg vil bede om at få sagen tilbage i udvalget, for at vi kan tale om dette ændringsforslag.

Sagen er nemlig den, at SF i 1981, tror jeg det var, stillede et forslag, der mindede om dette ændringsforslag. Det gik ud på, at man skulle stryge ordet »invaliditet« i § 18. Forslaget blev stillet for at sikre, at ikke alene blinde og svagsynede og andre, der på grund af invaliditet ikke kan læse, men også læsere-tarderede og andre, der har svært ved læsning, kunne få adgang til de lydbøger, som er produceret på ikke-kommerciel basis, og som indgår i folkebibliotekerne.

Under forhandlingen om vores forslag kom der fart i nogle diskussioner, der havde været mellem bibliotekscentralen og Forfatterforeningen om nogle aftaler på området. Der ligger nogle aftaler på området nu. Vi trak forslaget tilbage, fordi der kom til at foreligge nogle aftaler, og vi mener faktisk, at de aftaler må være gode nok i dag, så vi ikke på dette område skal kaste os ud i tvangslicensordninger, som vi ikke ønsker på andre områder. Derfor har jeg bedt ministe-